

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Brzegu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Kacan – Skrzyńska

Protokolant: st. sek. sąd. Lilianna Kupis

W obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzegu – Damiana Pownuk

Po rozpoznaniu w dniu 02.09.2014r., 29.10.2014r., 03.02.2015r., 04.09.2015r., 29.10.2015r. w Brzegu

Sprawy

### **S. Z.**

s. Z. i I. zd. S.

ur. (...) O.

### **P. P.**

s. E. i K. zd. D.

ur. (...) G.

### **R. M. (1)**

s. J. i M. zd. S.

ur. (...) G.

### **M. M. (2)**

s. J. i M. zd. S.

ur. (...) G.

### **Oskarżonych o to, że:**

1. w miesiącu październiku 2013r. w miejscowości S. O., przy ul. (...), działając w wykonaniu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie w porozumieniu z terenu budowy dokonali kradzieży mienia w postaci 60m<sup>2</sup> kafli podłogowych o wymiarach 60x60cm wartości 90 zł za m<sup>2</sup>, 47m<sup>2</sup> kafli ściennych o wymiarach 30x60cm wartości 70 zł za m<sup>2</sup>, 10 wiaderek tynku akrylowego po 25kg w wiaderku wartości 380zł za sztukę, 8 worków kleju do przyklejania styropianu B. po 25kg wartości 160zł, 17 worków kleju C. (...) po 25kg, łącznej wartości 1050,17zł, 3 worków zaprawy klejowej do wełny mineralnej C. (...) łącznej wartości 170,76zł, jednego worka cementu rzutki maszynowej Q. mix M 24-30kg wartości 32 zł, jednego worka gipsu szpachlowego (...) Start 25kg wartości 35zł, jednego worka gipsu szpachlowego N. F. 25kg wartości 35zł., 7 sztuk taśmy piankowej łącznej wartości 560zł., kafli podłogowych w ilości 33 sztuk o łącznej wartości 170 zł, czterech sztuk grzejników łącznej wartości 3400zł, 12 sztuk rolek wełny marki R. (...) gr.30mm o łącznej wartości 960zł., 20 rolek papy samo zgrzewalnej o łącznej

wartości 2000 zł, powodując tym samym łączne straty w wysokości 21.062,93zł, na szkodę firmy (...) SA z siedzibą w S., Filia B. ul. (...),

***tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk***

***R. M. (2)***

s. F. i Z. zd. S.

ur. (...) O.

**oskarżonego o to, że :**

2. w dniu 18 października 2013r. w miejscowości G. przy ul. (...) na terenie skupu złomu nabył od S. Z. 4 (cztery) grzejniki zapakowane o wartości 3400 zł wiedząc, że te grzejniki pochodzą z przestępstwa kradzieży,

***tj. o czyn z art. 291 § 1 kk***

***Z. W.***

s. Z. i Z. zd. R.

ur. (...) Ś.

**oskarżonego o to, że :**

3. w październiku 2013r. w O. oraz w miejscowości L. woj.. (...) nabył od P. P. materiały budowlane w postaci 10 wiaderek tynku akrylowego B. po 25kg w każdym wiaderku o wartości 380zł za sztukę wiedząc, iż materiały te pochodzą z przestępstwa kradzieży z terenu budowy hotelu w miejscowości S. O. przy ul. (...),

***tj. o czyn z art. 291 § 1 kk***

***D. B.***

s. M. i H. zd. S.

ur. (...) G.

**oskarżonego o to, że :**

4. w dniu 16 października 2013r. w miejscowości L. woj. (...), nabył od P. P. oraz S. Z. materiały budowlane w postaci 12 sztuk rolek wełny skalnej marki R. (...) gr. 30mm o łącznej wartości 960 zł wiedząc, że materiały te pochodzą z przestępstwa kradzieży,

***tj. o czyn z art. 291 § 1 kk***

***A. S.***

s. A. i R. zd. K.

ur. (...) R.

**oskarżonego o to, że :**

5. w dniu 18 października 2013r. w miejscowości O. woj. (...), nabył od P. P. za kwotę 260 zł materiały budowlane w postaci 13 paczek płytek ceramicznych firmy (...) o łącznej ilości 18,73m<sup>2</sup> i wartości 1310,4zł wiedząc, że materiały te pochodzą z przestępstwa kradzieży,

***tj. o czyn z art. 291 § 1 kk***

***W. T.***

s. B. i W. zd. S.

ur. (...) B.

***oskarżonego o to, że :***

6. w dniu 15/26 października 2013r. w miejscowości P. przy ul. (...) woj. (...), nabył od P. P. , S. Z., R. i M. M. (2) materiały budowlane w postaci 8 worków kleju do przyklejenia styropianu B. po 25kg wartości 160zł, 17 worków kleju C. (...) po 25kg łącznej wartości 1050,17zł, 3 worki zaprawy klejowej do wełny mineralnej C. (...) łącznej wartości 170,76zł, jednego worka cementu rzutki maszynowej Q. 24-30kg wartości 32zł, jednego worka gipsu szpachlowego N. start 25kg wartości 35zł, jednego worka gipsu szpachlowego N. F. 25kg wartości 35zł, 7 szt. taśmy piankowej o łącznej wartości 560zł, kafli podłogowych w ilości 33 szt. o łącznej wartości 170zł., wiedząc, że materiały te pochodzą z przestępstwa kradzieży z terenu budowy w m. S. O. ul. (...),

***tj. o czyn z art. 291 § 1 kk***

I. uznaje oskarżonego **S. Z.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu **S. Z.** na okres próby 3 (trzech) lat,

III. na podstawie art. 73 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk oddaje oskarżonego **S. Z.** w okresie próby pod dozór Kuratora Sądowego ,

IV. na podstawie art. 46 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **S. Z.** obowiązek naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę kwoty 3.750 (trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt) zł na rzecz pokrzywdzonego firmy (...) SA z siedzibą w S., Filia B. ul. (...),

V. uznaje oskarżonego **P. P.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 6 ( sześciu ) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **P. P.** obowiązek naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę kwoty 3.750 (trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt) zł na rzecz pokrzywdzonego firmy (...) SA z siedzibą w S., Filia B. ul. (...),

VII. uznaje oskarżonego **R. M. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt VII wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu **R. M. (1)** na okres próby 4 (czterech) lat,

IX. na podstawie art. 46 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **R. M. (1)** obowiązek naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę kwoty 3.750 ( trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt) zł na rzecz pokrzywdzonego firmy (...) SA z siedzibą w S., Filia B. ul. (...),

X. na podstawie art. 73 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk oddaje oskarżonego **R. M. (1)** w okresie próby pod dozór Kuratora Sądowego ,

XI. uznaje oskarżonego **M. M. (2)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XII. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 2 w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt XI wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu **M. M. (2)** na okres próby 3 (trzech) lat,

XIII. na podstawie art. 73 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk oddaje oskarżonego **M. M. (2)** w okresie próby pod dozór Kuratora Sądowego ,

XIV. na podstawie art. 46 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **M. M. (2)** obowiązek naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę kwoty 3.750 (trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt) zł na rzecz pokrzywdzonego firmy (...) SA z siedzibą w S., Filia B. ul. (...),

XV. uznaje oskarżonego **R. M. (2)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 291 § 1 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu ) miesięcy pozbawienia wolności,

XVI. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt XV wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu **R. M. (2)** na okres próby 2 (dwóch ) lat,

XVII. uznaje oskarżonego **Z. W.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 291 § 1 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

XVIII. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt XVII wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu **Z. W.** na okres próby 2 (dwóch) lat,

XIX. uznaje oskarżonego **D. B.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 4 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 291 § 1 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

XX. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt XIX wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu **D. B.** na okres próby 2 (dwóch) lat,

XXI. uniewinnia oskarżonego **A. S.** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt 5 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 291 § 1 kk ,

XXII. uznaje oskarżonego **W. T.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 6 części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 291 § 1 kk i za to na podstawie art. 291 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu ) miesięcy pozbawienia wolności,

XXIII. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt XXII wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu **W. T.** na okres próby 2 (dwóch) lat,

XXIV. na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego **A. S.** kwotę 936 złotych tytułem udziału w sprawie obroncy z wyboru oraz zwalnia oskarżonego **A. S.** w całości od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty , kosztami tymi obciążając Skarb Państwa.

XXV. na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 Ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego **P. P.** w całości od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty , kosztami tymi obciążając Skarb Państwa.

XXVI. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1, 2 i 3 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonych S. Z., R. M. (1), M. M. (2), R. M. (2), Z. W., D. B. i W. T. na rzecz Skarbu Państwa kwotę po 63,42 (sześćdziesiąt trzy zł 42/100) złotych tytułem zwrotu 1/9 kosztów procesu oraz opłatę w wysokości po 60 (sześćdziesiąt) złotych od oskarżonych Z. W., D. B., opłatę w wysokości po 120 (sto dwadzieścia) złotych od oskarżonego R. M. (2), Z. Z. (4) i W. T. oraz opłatę w wysokości po 180 (sto osiemdziesiąt) złotych od oskarżonych M. M. (2) , R. M. (1).

Sygn. akt II K 42/14

## UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1 a k.p.k. Sąd ograniczył zakres uzasadnienia wyroku do oskarżonych, których dotyczyły wnioski o uzasadnienie

### ***Sąd ustalił następujący stan faktyczny***

Oskarżony P. P. prowadzi firmę remontowo – budowlaną i w październiku 2013 r. wraz ze swoimi pracownikami oskarżonymi R. M. (1) i M. M. (2) wykonywał prace na budowie hotelu w miejscowości S. O. przy ul. (...). Na tej samej budowie pracował również oskarżony S. Z.. Wszyscy oskarżeni wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży z terenu budowy mienia, które należało do generalnego wykonawcy robót firmy (...) S.A. z siedzibą w S.. Wynieśli z niej 60m<sup>((2))</sup>kafla podłogowych o wymiarach 60x60cm wartości 90 zł za m<sup>((2))</sup>, 47m<sup>((2))</sup>kafla ściennych o wymiarach 30x60cm wartości 70 zł za m<sup>((2))</sup>, 10 wiaderek tynku akrylowego po 25kg w wiaderku wartości 380zł za sztukę, 8 worków kleju do przyklejania styropianu B. po 25kg wartości 160zł, 17 worków kleju C. (...) po 25kg, łącznej wartości 1050,17zł, 3 worki zaprawy klejowej do wełny mineralnej C. (...) łącznej wartości 170,76zł, jeden worek cementu rzutki maszynowej Q. 24-30kg wartości 32 zł, jeden worek gipsu szpachlowego (...) Start 25kg wartości 35zł, jeden worek gipsu szpachlowego N. F. 25kg wartości 35zł., 7 sztuk taśmy piankowej łącznej wartości 560zł., kafla podłogowych w ilości 33 sztuk o łącznej wartości 170 zł, cztery sztuki grzejników łącznej wartości 3400 zł, 12 sztuk rolek wełny marki R. (...) gr.30 mm o łącznej wartości 960zł., 20 rolek papy samo zgrzewalnej o łącznej wartości 2000 zł.

Oskarżony S. Z. zobowiązał się, że znajdzie kupca na skradzione z budowy 4 grzejniki wartości 3400 zł. W dniu 18 października 2013 r. razem z R. M. (1), M. M. (2) i jego dziewczyną pojechał do skupu złomu przy ul. (...) w G.. Na miejscu wysiadł z samochodu, a wszyscy pozostali czekali na niego w aucie. Właściciel skupu oskarżony R. M. (2) znał S. Z., bo już kilkakrotnie wcześniej kupował od niego różne przedmioty. S. Z. poinformował R. M. (2), że grzejniki pochodzą z kradzieży, ale mimo to R. M. (2) zdecydował się je nabyć za kwotę 40 zł od sztuki. Grzejniki były nowe i zapakowane w kartony.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego P. P., k.698, k. 487-488, k.
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. Z., k. 362-363, k.15-16, k.75
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. M. (2), k.363, k.80

-wyjaśnienia oskarżonego R. M. (1), k. 123/-zeznania świadka B. B. (2), k. 787/2, k.56-57

-zeznania świadka K. S., k. 699-700, k. 2,

W październiku 2013 r. firma (...) wykonywała także remont dachu zakładu mechanicznego w O., należącego do oskarżonego Z. W.. W czasie tych robót P. P. zaproponował oskarżonemu zakup materiałów budowlanych po niższej cenie, nie ukrywając, że towar pochodzi z kradzieży. Powiedział mu wprost, że towar jest „ciepły”. Z. W. postanowił kupić od niego 10 wiaderek tynku akrylowego B. po 25kg w każdym wiaderku łącznie za kwotę 1200 zł. Rzeczywista wartość tynku to kwota 380 zł za sztukę. P. P. dostarczył tynk na teren budowy domu Z. W. w miejscowości L..

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego P. P., k.698, k. 487-488, k.

-częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. W., k.699, k. 485-486, k.128

- wyjaśnienia oskarżonego M. M. (2), k.698, k. 161

-zeznania świadka K. S., k. 699-700, k. 2,

Prace remontowe u Z. W. firmie (...) załatwił oskarżony D. B., kolega S. Z.. S. Z. zgłosił się kiedyś do niego z pytaniem, czy nie słyszał o jakiejś robocie, bo jego kolega ma firmę remontowo- budowlaną i tanio wykonują usługi. Wówczas D. B. skierował go do swojego kolegi i byłego szefa Z. W.. W tym czasie również sam planował remont domu i również pomyślał o zatrudnieniu firmy (...). Kiedy P. P. i S. Z. zaproponowali mu dodatkowo zakup tanich materiałów budowlanych, D. B. od razu się zgodził. W dniu 16 października 2013 r. w miejscu zamieszkania w miejscowości L. nabył od P. P. i S. Z. 12 sztuk rolek wełny skalnej marki R. (...) gr. 30mm o łącznej wartości 960 zł. Kupując te materiały D. B. wiedział, że pochodzą one z przestępstwa kradzieży.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego P. P., k.698, k. 487-488, k.

-częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. B., k.699, k. 486, k.132

-wyjaśnienia oskarżonego R. M. (1), k. 124

-zeznania świadka K. S., k. 699-700, k. 2,

18 października 2013 r. oskarżeni mieli problemy z samochodem, którym przewozili kradziony towar, postanowili więc podjechać do mechanika. W O. zgłosili się do zakładu oskarżonego A. S.. A. S. powiedział im, żeby wjechali na podnośnik. Ponieważ samochód był załadowany towarem, oskarżeni zaczęli go wyładowywać. Wtedy P. P. zapytał A. S., czy przypadkiem nie chciałby kupić tych płytek ceramicznych, które wyładowują. Powiedział mu, że ma firmę budowlaną i taniej kupują towar. Ponieważ oskarżony planował za jakiś czas przeprowadzić remont, postanowił je kupić. Nie wiedział, że towar jest kradziony, nie znał się również na cenach i kiedy P. P. zaproponował mu za 13 paczek płytek ceramicznych firmy (...) kwotę 260 zł, oskarżony zgodził się. Wskazana cena została już pomniejszona o koszt usługi naprawy tłumika w samochodzie. W ten sposób A. S. nabył płytki w łącznej ilości 18,73m<sup>2</sup> wartości 1.310,40 zł.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego P. P., k.698, k. 487-488, k.

- wyjaśnienia oskarżonego A. S., k.699, k. 486-487, k.135

-wyjaśnienia oskarżonego R. M. (1), k.123/2

-zeznania świadka K. S., k. 699-700, k. 2,

Oskarżony **R. M. (2)** nie przyznał się do popełnienia stawianego mu zarzutu. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, iż znany mu wcześniej z widzenia S. Z. zaproponował kupno grzejników, które zostały mu po remoncie. Oskarżony twierdzi, że dał mu za te grzejniki 140 zł. S. Z. miał zaraz wrócić z dowodem tożsamości i innym materiałem na sprzedaż. Te 140 zł to miała być zaliczka na paliwo. W postępowaniu sądowym oskarżony wskazywał już, że zapłacił tylko 120 zł, a przed zakupem kilkakrotnie pytał S. Z., czy grzejniki są jego własnością, a on mówił wyraźnie, że nie pochodzą z kradzieży.

(wyjaśnienia oskarżonego, k.363, k.80 )

R. M. (2) ma wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem, prowadzi działalność gospodarczą, z której miesięcznie uzyskuje około 2 tys zł, żonaty, ojciec dwójki dzieci w wieku 7 i 16 lat, pozostających na jego utrzymaniu, bez majątku większej wartości, nie karany, nie leczony psychiatrycznie.

Dowód:

-oświadczenie oskarżonego na rozprawie k. 262

-notatka o podejrzanym, k.237

-karta karna, k. 648

Oskarżony **Z. W.** w postępowaniu przygotowawczym w całości przyznał się do popełnienia stawianego mu czynu i wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze. Wyjaśnił, że P. P. sam powiedział mu później, że tynk, który od niego kupił jest kradziony. Przed sądem już nie przyznawał się do winy, choć potwierdzał, że kupił wskazane w zarzucie materiały budowlane, ale nie był świadomy ich pochodzenia. Nie potrafił wytłumaczyć dlaczego wcześniej przyznał się w całości do czynu i wyraził chęć samo-ukarania. Twierdzi, że był bardzo zmęczony i nie wiedział co mówi, a powiedział, że P. go poinformował o pochodzeniu towaru, bo tak zasugerowali mu policjanci w czasie przesłuchania.

(wyjaśnienia oskarżonego, k.699, k. 485-486, k.128

Z. W. ma wyższe wykształcenie, jest inżynierem mechanikiem, prowadzi własną działalność gospodarczą, z której uzyskuje miesięcznie 4,5 tys zł, żonaty, bezdzietny, posiada majątek większej wartości, ale nie potrafi określić jakiej, karany, nie leczony psychiatrycznie

Dowód:

-oświadczenie oskarżonego na rozprawie k. 262

-notatka o podejrzanym, k.236

-karta karna, k. 630-632

Oskarżony **D. B. w** czasie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do czynu w całości, żałował tego co zrobił i również wniósł o dobrowolne poddanie się karze. Wyjaśnił, iż S. Z. i P. P. mieli na sprzedaż różne materiały budowlane i mówili, że tanio robią budowlankę, więc on zlecił im remont poddasza swojego domu. Zgodził się i oni wówczas też przywieźli wełnę mineralną, ale miał za nią zapłacić dopiero po wykonaniu remontu, łącznie z usługą 1500 zł. Ostatecznie oskarżeni nie wykonali mu tego remontu i parę dni później dowiedział się o tym, że wełnę ukradli z jakiejś budowy. W postępowaniu sądowym już nie przyznawał się do czynu i wyjaśniał, że nie wiedział, iż zakupiony od oskarżonych materiał pochodzi z kradzieży. Wcześniej się przyznawał, ale nie zdawał sobie z tego sprawy, podniósł, że wcale nie mówił, że chce się poddać karze, że nie wie dlaczego powiedział, że żałuje czynu. Wyjaśnił, że

zorientował się, że towar jest kradziony, gdy policja robiła przeszukanie o jego kolegi Z. W., do którego również wysłał oskarżonych.

(wyjaśnienia oskarżonego, k.699, k. 486, k.132)

D. B. ma wykształcenie gimnazjalne, z zawodu jest piekarzem, bezrobotny, utrzymuje się z prac dorywczych – około 1 tys. zł. miesięcznie, kawaler, na utrzymaniu ma jedno dziecko w wieku 11 miesięcy, bez majątku, nie karany, nie leczony psychiatrycznie.

Dowód:

-oświadczenie oskarżonego na rozprawie k. 262

-notatka o podejrzanym, k.235

-karta karna, k. 647

Oskarżony **A. S.** w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do winy, ale wyjaśnił, że o tym, że dokonał zakupu kradzionego towaru dowiedział się dopiero w dniu pierwszego przesłuchania. Twierdził, że P. podjechał samochodem i chciał, aby mu naprawić tłumik. Zanim jednak wjechał na podnośnik musiał wyładować towar z samochodu. Gdy wyładowywał kafelki zaproponował mu, że je sprzeda. Oskarżony podniósł, że nie znał się na cenach, ale jak się później okazało za podobne kafle w sklepie zapłaciłby zbliżoną cenę. Przed Sądem stwierdził, że przyznaje się do zakupu płytek, ale nie przyznaje się do wiedzy, że były one kradzione.

A. S. ma wykształcenie podstawowe, jest hydraulikiem, prowadzi własną działalność gospodarczą, która przynosi mu 2,5 - 3 tys. zł. miesięcznie, żonaty, na utrzymaniu żona i dwoje dzieci, bez majątku, nie karany, nie leczony psychiatrycznie

Dowód:

-oświadczenie oskarżonego na rozprawie k. 262

-notatka o podejrzanym, k.234

-karta karna, k. 640

### **Sąd zważył co następuje**

Wina i sprawstwo oskarżonych R. M. (2), Z. W. i D. B., w ocenie Sądu, nie budzi żadnych wątpliwości.

Materiał dowodowy nie dał uzasadnionych podstaw do przyjęcia, iż stawianego czynu, dopuścił się również oskarżony A. S..

Ustalenia faktyczne w sprawie w zakresie wyznaczonym wnioskami o sporządzenie uzasadnienia wyroku, Sąd czynił przede wszystkim w oparciu o wyjaśnienia zainteresowanych oskarżonych tj. R. M. (2), Z. W., D. B. i A. S., a także na podstawie wyjaśnień oskarżonych, od których nabyli skradziony towar tj. P. P. i S. Z..

Wartość mienia nabytego w przedstawionych w stanie faktycznym okolicznościach, ustalona została na podstawie zeznań świadka K. S., który w dacie zdarzenia był prezesem spółki (...) S.A. z siedzibą w S., właściciela mienia.

Sąd wziął również pod uwagę wyjaśnienia oskarżonych R. M. (1) i M. M. (2), którzy uczestniczyli w kradzieży materiałów oraz świadka B. B. (2), który pracował z nimi na budowie w S.. Ich zeznania wpierały ustalenia w zakresie pochodzenia towarów i w tej części były w pełni wiarygodne.



Zacznijmy od tego, iż kwestia kradzieży przedmiotowego mienia z terenu budowy przy ul. (...) w S., nie budziła najmniejszych wątpliwości. Wszyscy oskarżeni o zabór, tj. P. P., S. Z., R. M. (1) i M. M. (2) w całości przyznali się do popełnienia stawianego im czynu, a wyrok w stosunku do nich stał się już prawomocny. Do rozważenia pozostała kwestia dalszej dystrybucji towarów. Kluczowym dowodem w tym zakresie okazały się wyjaśnienia P. P., najpierw głównego organizatora kradzieży, a następnie razem ze S. Z. głównego zbywcy, w ten sposób zdobytych materiałów.

Wyjaśnienia tegoż oskarżonego przede wszystkim utwierdziły Sąd w przekonaniu co do winy i sprawstwa oskarżonych Z. W. i D. B.. Jeszcze raz podkreślmy, że P. P. przyznał się do popełnienia stawianego mu zarzutu kradzieży i potwierdził wszystkie istotne okoliczności czynu. Wobec powyższego, nie miał żadnych powodów, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonych. Ich stanowiska procesowe z uwagi na treść postawionych zarzutów, całkowicie z sobą nie kolidowały, odpowiedzialność każdego ze wskazanych oskarżonych była niezależna, a w postępowaniu nie ujawniły się okoliczności, które mogłyby wskazywać na jakikolwiek konflikt między nimi. Wręcz przeciwnie ustalone zostało, iż znajomość P. P. i Z. W. czy D. B. ograniczała się tylko do opisanego w zarzutach kontaktu, wcześniej oskarżeni nie znali się osobiście. Zdaniem sądu, P. P. nie miał żadnego interesu w tym, aby pomawiać oskarżonych. Tymczasem stanowczo twierdzi on, że zarówno W. jak i B. w momencie zakupu towaru dokładnie wiedzieli, że pochodzi on z kradzieży. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie były bardzo spontaniczne. P. P. sam ustosunkował się do wyjaśnień oskarżonych, którzy zaprzeczali swojej wiedzy w temacie. Wskazał, że w rozmowie z W. stwierdził wprost, że jest to „ciepły” towar i trzeba się go szybko pozbyć. W przypadku B. zaś podał, że informacje o pochodzeniu towaru posiadał on od S. Z., który wszystkich o tym fakcie uprzedzał. Zauważmy przy tym, że S. Z. i D. B. znali się od wielu lat. W takiej sytuacji jeszcze bardziej prawdopodobne jest, że właśnie jego S. Z. wtajemniczył i wyjawiał mu prawdziwe pochodzenie towaru. Dodatkowo P. P. logicznie zasugerował, że takie informacje B. z pewnością miał także od swojego kolegi i byłego szefa Z. W., który pierwszy nabył od nich w ten sposób towar i do którego on sam ich skierował. Co istotne, te wyjaśnienia oskarżonego stoją w zgodzie z wyjaśnieniami Z. W. i D. B., składanymi przez nich w postępowaniu przygotowawczym, gdzie obaj przyznali się do popełnienia postawionych im czynów w całości, a nawet wyrazili wolę dobrowolnego poddania się karze. D. B. mówił nawet, że żałuje tego co zrobił. Sąd zaś dał wiarę temu przyznaniu się oskarżonych do winy. W okolicznościach sprawy, brak logicznych argumentów, dla których oskarżeni mieliby przyjmować na siebie pełną odpowiedzialność karną za czyn, którego nie popełnili. Pamiętajmy, że były to pierwsze wyjaśnienia skarżonych w sprawie, a przez to najmniej przemyślane i najbardziej spontaniczne. Wprawdzie opisując już konkretne okoliczności w jakich nabyli towar, oskarżeni sugerowali, że o jego pochodzeniu dowiedzieli się nieco później niż sam zakup, to jednak zdaniem Sądu, była to tylko linia obrony, która w tamtym momencie miała na celu zmniejszenie zakresu odpowiedzialności. Na rozprawie przed Sądem, oskarżeni całkowicie zmienili prezentowane wcześniej stanowisko procesowe i już nie przyznali się do winy, przy czym w żaden logiczny sposób nie potrafili wytłumaczyć, skąd ich wcześniejsze wyjaśnienia wskazanej wyżej treści. Argumenty Z. W., że wszystko zasugerowali mu w czasie przesłuchania policjanci, nie mają żadnego wparcia dowodowego. W sytuacji, w której znaleźli się oskarżeni, naturalnym odruchem obronnym osoby rzeczywiście niewinnej byłoby przyznanie się do zakupu towaru z jednoczesnym wręcz automatycznym zaznaczeniem, że nie miało się wiedzy, że towar ten został wcześniej skradziony, a nie przyznanie się do czynu i od razu wniosek o wymierzenie kary, a dopiero potem nagle zmiana frontu i zaprzeczenie swojemu sprawstwu. Zaznaczmy jeszcze, że z wyjaśnień oskarżonych nie wynika, aby mieli jakiegokolwiek problemy ze zrozumieniem postawionego im zarzutu. Tym bardziej, że potoczne rozumienie słowa „paserstwo” w zasadzie wcale nie odbiega od kodeksowej regulacji tego przestępstwa. W związku z powyższym, Sąd nie dał wiary tym zmienionym wyjaśnieniom oskarżonych, uznając że ich treść została ustalona przed rozprawą. Oskarżeni mieli wystarczająco dużo czasu, aby takie nowe stanowisko w procesie wypracować.

Zupełnie co innego natomiast P. P. wyjaśnił na temat świadomości i stanu wiedzy oskarżonego A. S.. W czasie tych samych wyjaśnień, tak samo spontanicznie i stanowczo stwierdził, że S. nie wiedział, że płytki są kradzione, a opisane przez niego okoliczności sprzedaży, logicznie uzasadniły to twierdzenie. Nadto wszystko, o czym mówił w pełni korespondowało z wyjaśnieniami A. S. składanymi przez niego konsekwentnie przez całe postępowanie. A. S. choć początkowo przyznał się do postawionego mu zarzutu, to jednak od razu składał wyjaśnienia tej samej treści, co wtedy, gdy oświadczał, że nie przyznaje się do winy. W tym wypadku, Sąd za prawdziwe uznał tłumaczenie oskarżonego, iż przyznanie się obejmowało tylko fakt zakupu towaru. Tutaj A. S. zachował się dokładnie w opisany powyżej sposób,

tj. przyznał, że nabył towar, ale od razu zaznaczył, że nie miał pojęcia o jego przestępczym pochodzeniu. Dodajmy, że w przeciwieństwie do Z. W. i D. B., którzy również podejmowali próbę odwołania wcześniejszego przyznania się do czynu, A. S. nie wnioskował o dobrowolne poddanie się karze, czy w jakiegokolwiek sposób nie wyrażał żalu, czy poczucia winy, które przemawiało przez wyjaśnienia jego współoskarżonych. Cały czas konsekwentnie również opowiadał tę samą historię nic do niej nie dodając, ani w żaden sposób nie modyfikując już wypowiedzianych treści. Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonego są wiarygodne i, że rzeczywiście w momencie kiedy zaproponowano mu zakup płytek nie był on zupełnie świadomy ich pochodzenia, do tego okoliczności w jakich propozycja zakupu padła, nie sugerowały mu ewentualności, że towar został wcześniej ukradziony. Przypomnijmy, że oskarżeni podjechali do jego zakładu, aby naprawić uszkodzony pojazd, a ponieważ był on załadowany towarem, zanim wjechali na podnośnik musieli go rozładować. W czasie rozładunku, przy którym oskarżony A. S. był obecny, niespodziewanie padła propozycja zakupu. Do tego towarzyszyła jej informacja, że P. P. prowadzi firmę budowlaną i w związku z tym ma dostęp do tańszych materiałów budowlanych. Ustalając stan faktyczny, Sąd pominął załączony przez A. S. dowód w postaci faktury zakupu płytek podobnego rodzaju, jak te wskazane w zarzucie, na okoliczność, że cena płytek nie odbiegała znacząco od tej rynkowej. Sąd uznał, iż w sytuacji, gdy oskarżony sam przyznaje, że w momencie zakupu płytek nie miał jakiegokolwiek pojęcia o obowiązujących cenach, dowód ten nie ma żadnego orzeczniczego znaczenia. Co nie zmienia faktu, że Sąd takie wyjaśnienia oskarżonego przyjął znowu za prawdziwe. Według P. P. od razu było widać, że S. na cenach się nie znał.

Dysponując wskazanym materiałem dowodnym Sąd uznał, iż brak jest uzasadnionych podstaw do przyjęcia, że oskarżony A. S. dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa paserstwa. Sąd uniewinnił zatem oskarżonego od postawionego mu zarzutu.

Wyjaśnienia P. P., pośrednio wskazywały również na sprawstwo oskarżonego R. M. (2). Oskarżony choć sam wprost przyznawał, że nie posiada informacji o sprzedaży grzejników R. M. (2), utrzymywał również, że S. Z. o wcześniejszej kradzieży towaru informował wszystkie osoby, które znajdował jako potencjalnych nabywców. Dla ustalenia odpowiedzialności karnej oskarżonego R. M. (2) pierwszorzędne znaczenie miały jednak właśnie wyjaśnienia S. Z.. Mowa oczywiście o wyjaśnieniach oskarżonego z postępowania przygotowawczego, w czasie których spokojnie, logicznie i spójnie przedstawił okoliczności, w jakich spotkał się z R. M. (2) i zaproponował mu zakup skradzionych na budowie grzejników. Otwarcie twierdził wówczas, iż powiedział R. M. (2), że ma do sprzedania kradzione grzejniki, na co ten miał jeszcze zapytać, czy ma je schować. Ta relacja oskarżonego, tak jak w poprzednich, wyżej omówionych przypadkach, jest zdaniem Sądu, wiarygodna nie tylko wobec spontanicznego i spokojnego charakteru wypowiedzi, ale przede wszystkim z uwagi na fakt, że składana była w zaledwie trzy dni po zdarzeniu. Data czynu to 18 października 2013 r., a data przesłuchania oskarżonego, o którym mowa, to 21 października 2013 r. (k.74-75) Dalsze już wyjaśnienia oskarżonego, w ocenie Sądu, zostały celowo i świadomie zmienione, tak aby wesprzeć linię obrony R. M. (2). Obaj oskarżeni zgodnie przyznają, że znają się osobiście, bo już wcześniej spotykali się na skupie złomu w ramach zawieranych transakcji. Zdaniem Sądu, skoro oskarżony wielokrotnie korzystał z usług firmy (...), to w jego interesie jest dalsza współpraca, która w sytuacji obciążenia oskarżonego wyjaśnieniami, z oczywistych względów byłaby już niemożliwa. Zresztą wyjaśnienia S. Z. dotyczące przedmiotowej kwestii, składane na rozprawie są całkowicie niespójne. Oskarżony zaprzecza swojemu wcześniejszemu stanowisku i uzasadnia je sposobem przesłuchania i postawą policjantów, którzy straszili go krzykiem. Zastanawiające jest tylko, że przed Sądem odwołał jedynie twierdzenia odnośnie sprawstwa współoskarżonego, ale swoje przyznanie się do winy podtrzymał mimo, że były one pierwotnie uzyskane w tych samych warunkach. Do tego oskarżony w bardzo chaotyczny sposób „odkręcał” to co wcześniej powiedział. Twierdził już, że to on sam mówił, że grzejniki nie są kradzione i nie trzeba ich chować. Dalej również wyjaśnienia oskarżonego nie korespondują z wyjaśnieniami samego R. M. (2). Ten choć od początku postępowania nie przyznaje się do winy, również mało konsekwentnie opisuje okoliczności, w jakich stał się właścicielem grzejników. W czasie swojego pierwszego przesłuchania twierdził, że znany mu z widzenia S. Z. podszedł do niego i zapytał, czy chce kupić od niego grzejniki, które zostały znajomemu po remoncie. Oskarżony zgodził się, ale powiedział, że będzie potrzebny dokument tożsamości. W ramach zaliczki (zaliczki na paliwo) za te grzejniki i inne przedmioty, dał S. Z. 140 zł. W sądzie R. M. (2) już nic o jakiegokolwiek zaliczce nie wspominał, a mówił za to, że zbił cenę na 40 zł od sztuki i podnosił, że co najmniej cztery razy wprost pytał Z. czy grzejniki nie są kradzione.

To ostatnie twierdzenie oskarżonego, zdaniem Sądu, zostało celowo dodane, niejako w uzupełnieniu wyjaśnień S. Z., które składał bezpośrednio przed R. M. (2). Oskarżony w ten sposób budował swoją linię obrony, mając nadzieję na uniknięcie odpowiedzialności karnej. W ocenie Sądu, oskarżony w swoich wyjaśnieniach przedstawił dwie odmienne wersje tego samego zdarzenia, co już samo w sobie logicznie nakazuje wątpić w jego wiarygodność. Do tego wszystkiego po co R. M. (2) tak usilnie miałby wysłać S. Z. po dowód osobisty, skoro znali się z wcześniejszych transakcji, a dokument potwierdza jedynie tożsamość danej osoby. Nawet gdyby oskarżony w miejscu sprzedaży nie miał dostępu do wszystkich danych, co zresztą podnosi, to przecież mógł je uzupełnić w każdej chwili. Dalej skoro było to takie ważne dlatego zupełnie nie przejął się gdy S. Z. nie stawił się z powrotem z dokumentem. Brak dokumentu tożsamości nie powinien również przeszkodzić oskarżonemu w potwierdzeniu zakupu, wydaniu jakiegokolwiek pokwitowania. W przypadku wyjaśnień tego oskarżonego powstaje wiele znaków zapytania, które zasady logicznego rozumowania i życiowego doświadczenia nakazują interpretować na jego niekorzyść.

Z uwagi na przedstawiony wyżej materiał dowodowy, Sąd nie miał najmniejszych wątpliwości, iż oskarżony R. M. (2), tak samo zresztą, jak oskarżeni Z. W. i D. B., swoim zachowaniem polegającym na nabyciu materiałów budowlanych, pochodzących z kradzieży na budowie przy ul. (...) w S., wyczerpali wszystkie ustawowe znamiona czynu, o których mowa w art. 291 § 1 k.k. W chwili zakupu opisanych w stanie faktycznym rzeczy wszyscy oskarżeni mieli pełną świadomość ich rzeczywistego pochodzenia, a mimo to zdecydowali się je nabyć, by dalej postąpić z nimi jak prawowici właściciele. W przypadku Z. W. i D. B. chodziło o wykorzystanie materiałów przy prowadzonym i planowanym remoncie, a w przypadku R. M. (2), z racji charakteru prowadzonej przez niego działalności, dalszą sprzedaż rynkową. Okoliczności sprawy wskazują jasno, że każdy z nich działał umyślnie i w zamiarze bezpośrednim, z chęci osiągnięcia zysku.

Wymierzając oskarżonym Z. W., D. B. i R. M. (2) kary, Sąd miał na uwadze dyrektywę sędziowskiego wymiaru kary zawarte w dyspozycji art. 53 kk. Baczył zatem by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy każdego z oskarżonych, społecznej szkodliwości popełnionego przez nich czynu, jak również by spełniła swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonych, a nadto cele w zakresie prewencji generalnej. Zdaniem Sądu, w odniesieniu do oskarżonych Z. W. i D. B. przesłanki te spełni kara 3 miesięcy pozbawienia wolności, a w przypadku R. M. (2) kara 5 miesięcy. Wymierzając kary w powyższym wymiarze, Sąd wziął pod uwagę konkretne okoliczności każdego z zakupów i w przypadku R. M. (2) fakt, że skupem podobnego rodzaju towarów zajmuje się on zawodowo i z tego względu ciąży na nim szczególna odpowiedzialność. Istotny był także sposób działania oskarżonych i ich motywacja, a ta przypadku Z. W. i D. B., stanowiła swego rodzaju okoliczność łagodzącą. Oboje oskarżeni prowadzili, czy też planowali remonty i chcieli je przeprowadzić jak najtańszym kosztem. Sąd uwzględnił także fakt, że w przypadku każdego z oskarżonych było to jednorazowe zachowanie. Nie bez wpływu na wymiar kary pozostaje również dotychczasowa niekaralność oskarżonego R. M. (2) i D. B.. Z. W. co prawda był już karany, ale za czyny godzące w inne dobro.

Zarazem Sąd uznał, iż wobec oskarżonych zachodzą przesłanki warunkowego zawieszenia wykonania kary. Treść art. 58 § 1 k.k. podpowiada, iż kara bezwzględna pozbawienia wolności ma stanowić ostateczność, gdy inna nie jest w stanie swej roli spełnić. To co determinuje zastosowanie instytucji dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary w niniejszej sprawie to przekonanie Sądu, iż dla wdrożenia sprawców do przestrzegania porządku prawnego, nie jest konieczne wymierzenie kary izolacyjnej. Przeciwnie, cel ten zrealizuje danie oskarżonym szansy na poprawę swojego zachowania w warunkach wolnościowych. W ocenie Sądu, w stosunku do każdego ze wskazanych oskarżonych można postawić pozytywną prognozę kryminologiczną, którą w dostateczny sposób zweryfikuje przyjęty okres próby.

Na marginesie jeszcze wskazać należy, iż z uwagi na czas wyrokowania, Sąd stosował przepisy ustawy karnej w brzmieniu względniejszym dla oskarżonych, obowiązującym w dacie popełnienia przez nich postawionych im czynów.

Konsekwencją skazania oskarżonych R. M. (2), Z. W. i D. B. jest orzeczenie o kosztach postępowania zasadzające od nich zwrot kosztów sądowych i opłaty obliczonej od wymierzonej kary.

Konsekwencją uniewinnienia oskarżonego A. S. jest zaś zwolnienie go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i obciążenie nimi Skarbu Państwa, a także zasądzenie na jego rzecz zwrotu wydatku poniesionego tytułem udziału w sprawie obrońcy z wyboru